

andere initiatieven. Pincoffs was zijn loopbaan begonnen met de handel op Afrika's Westkust, eerst onder de firma Kerdijk & Pincoffs die later Afrikaansche Handelsvereniging ging heten. Hij was dus vertrouwd met overzeese handel, hij had factorijen van Liberia tot aan Banana toe aan de monding van de Congo. Zijn aandacht ging allengs ook meer richting Nederlands-Indië. Pincoffs kreeg steeds groter gezag en bewondering, hij werd lid van de Gemeenteraad, van Provinciale Staten en van de Eerste Kamer. Hij genoot ook het vertrouwen van Prins Hendrik, broer van Koning Willem III, die prospectussen voor uitgiften van aandelen en obligaties van Pincoffsondernemingen meetekende en er ook zelf wel geld in stak, en hij dineerde eens aan het hof in Brussel met Koning Leopold II die deze energieke Afrikakenner best kon gebruiken voor zijn Congo, de hem in particuliere eigendom gegeven kolonie.

Pincoffs' Afrikaanse zaken zijn eigenlijk nooit tot werkelijke bloei gekomen en dat werd dan ook tenslotte de oorzaak van zijn val. Deze verliezen heeft hij jaren lang voor zijn commissarissen, Marten Mees was voorzitter, verborgen weten te houden met valse balansen. Zijn andere ondernemingen die wel goed liepen zoals de Rotterdamsche Handelsvereniging en de Indische Gas liet hij grote posten aandelen en obligaties van de Afrikaanse nemen, om haar liquiditeit te redden. Lange tijd gelukte het hem buiten zijn eigen bankiers om, R. Mees & Zoonen en de Rotterdamsche Bank en nog anderen, met internationale wisseltransacties oftewel wisselruiterij, liquiditeit te behouden totdat 'de markt' ongerust werd.

In april 1879 kwam door Martens vragen aan het licht dat Pincoffs zijn vriend en beschermer Marten Mees en de andere commissarissen acht jaren lang volledig had bedrogen. Deze slag kwam wel het hardst aan op Martens hoofd omdat door diens nauwe samenwerking met Pincoffs en het grote aanzien dat hij in Rotterdam genoot om zijn bekwaamheid en absolute integriteit én als leidend firmant van R. Mees & Zoonen (toen al ruim anderhalve eeuw vooraanstaand kassiers- en makelaarshuis), veel mensen geld hadden belegd in Pincoffs' vennootschappen.

Hele families werden geruïneerd en er waren erbij die hun zonen niet meer konden laten studeren.

Eerst werd het stil gehouden en druk gewerkt met de Nederlandse Bank en anderen aan redding, maar op 14 mei zag Pincoffs kans om ongemerkt met zijn vrouw en kinderen per trein naar